

NIEUWSBRIEF WOONZORG Elisabeth Stift

't Sjtiftnuits

6e JAARGANG • NR. 64 • JUNI 2026

't Sjtiftnuits is de maandelijkse nieuwsbrief van Woonzorg Elisabeth Stift voor bewoners, vrijwilligers en andere betrokkenen en geïnteresseerden.

IN DIT NUMMER O.A.

INTERVIEW

Patrick Vondervoort 1

Uitstapje Botanische Tuin 2

GEDICHT

Krakkie 2

150 Jaar Stift 3

Bestuur en Raad van Advies van de stichting 3

Bewonersraad 4

Bloemetje van de maand 4

COLUMN

Hompie, de hommel 4

Patrick, de actieve Benjamin van 't Stift

De carnavalsprins van Deurne heeft na de optocht in 1972 Patrick Vondervoort verwekt. De enige zoon van deze boer, uit de Brabantse Peel, werd vervolgens geboren op 19 december 1972 en is louter door een aaneenschakeling van toeval begin dit jaar in 't Stift terecht gekomen. 'Ik ga nog twee keer verhuizen. Naar een groter appartement in dit complex en ooit tussen zes planken', weet hij zeker.

Patrick is groot geworden in het land, dat zo treffend door schrijver Toon Kortooms werd neergezet. Hij groeide op in het buitengebied, midden in de Peel: 'Mijn ouders hadden een gemengd bedrijf. Agrarisch en veeteelt, met varkens en koeien. Reeds als kind heb ik veel meegeholpen.' Nog steeds wil hij wat omhanden hebben, zo blijkt. Tegelijkertijd zoekt hij de massa niet op, maar houdt van rust. Tijdens carnaval of wmc zal hij dan ook niet snel op de Markt te vinden zijn.

(lees verder op pagina 2)

REDACTIE

Jos Schleepen, Wil Wagenvoort

LAYOUT Karin Veldkamp

CORRESPONDENTIE

Hammolenweg 7, 6466 xt Kerkrade
info@woonzorgelisabethstift.nl

INTERVIEW **Paterick Vondervoort** (vervolg pagina 1)

De jongste telg van 't Stift heeft het nodige meegemaakt. Na de HAVO en de HBAO op het toenmalige Economisch Lyceum in Nijmegen, ging hij werken bij de Rabobank in Eindhoven. Vervolgens kwam hij terecht op een accountantskantoor. Even later koos Patrick ervoor om als zelfstandige verder te gaan. Banken, notariskantoren en bedrijven behoorden tot zijn klantenkring. Als registeraccountant waren het drukke tijden.

Toen sloeg het noodlot toe. Patrick verloor in korte tijd zijn partner en beide ouders. Hij leerde tegelijkertijd zijn 'echte vrienden' kennen. Patrick besloot om zijn leven over een heel andere boeg te gooien: 'Ik wilde eigenlijk naar Roermond verhuizen, maar dat was veel te duur. In die zoektocht kwam ik op een site een passend appartement in Kerkrade tegen. Daarom ben ik tot de dag van vandaag hier blijven hangen en heb nieuwe duurzame

vriendschappen aangeknoopt.' Zo doet hij klusjes voor een verhuurder en is ook betrokken bij de renovatie van een huis: 'Van A tot Z. Schilderwerk, stuken tot en met behangen. Het voelt als een hobby en ik ben daar vriend aan huis. Eet bijvoorbeeld vaker mee.'

In 2025 kwam Patrick in een levensbedreigende fysieke situatie terecht. Eerst vier maanden ziekenhuis en vervolgens twee maanden revalideren in de Hamboskliniek. Daar raakte hij in gesprek met de maatschappelijk medewerker: 'Ik wilde liever niet meer alleen thuis wonen (en geen trappen meer lopen) en zodoende kwam ik op 23 januari 2026 in 't Stift terecht. Daar kwam bij dat het appartement in een niet al te gezellige buurt lag.'

Hij vervolgt: 'Het is hier aan de Hammolenweg hartstikke fijn en goed wonen. Een ding is me tegengevallen. Ik mis de saamhorigheid

tussen alle bewoners. Er is wel een clubje waar ik onderdeel van uitmaak, maar er wonen ook mensen die ik nog nooit heb gezien. Vooral op etage 1 is het te doen. Voor de rest wordt veel georganiseerd, maar is er te weinig animo voor.'

In Kerkrade en ook Parkstad is elk weekend wel wat te doen. Patrick: 'Kerkrade is best wel actief en absoluut geen saaie gemeente. Ikzelf zoek echter niet de massa op.'

In 't Stift voelt hij zich als een vis in het water: 'Annie Bitter is mijn maatje en ik hou er dus van om dingen te ondernemen. Ik moet bezig blijven, want anders is het leven niks.' De groene omgeving weet Patrick te waarderen.

In Deurne ligt alleen nog de boerderij als 'bindmiddel' met de Peel. En dat terwijl Patrick bestuurlijk actief was in het verenigingsleven: van voetbal en scouting tot het maandelijkse ondernemerscafé. Niet vreemd dat Patrick deel uitmaakt van de activiteitencommissie in 't Stift.

UITSTAPJE **Botanische Tuin Terwinselen**

*Wij willen u nogmaals herinneren aan het uitstapje naar de **Botanische Tuin** op **9 juni**.*

Het is een belevenis en we zouden het fijn vinden als er veel bewoners deelnemen!

Krakkie

*olifantje slurfend
olifantje flappend
olifantje op trappie*

*niet grappie
maar krakkie*

150 JAAR Stift

*Zoals u in de uitnodiging kon lezen, is er binnenkort feest in het Stift.
Op 27 juni vieren wij dat dit monumentale gebouw 150 jaar bestaat.*

In 1876 vonden er de zusters van de Orde der Elisabethinnen – gesticht 1622 – hun onderkomen. Zij maakten er een thuis van zorg en saamhorigheid van.

Stichting WoonZorg Elisabeth Stift zorgde er samen met de gemeente Kerkrade en de provincie Limburg voor dat het Stift – aangepast aan de huidige tijd – verbouwd werd.

Het is nu een woonzorgcomplex in een rustige en prachtige omgeving, waar zorg en saamhorigheid nog altijd de boventoon voert.

Stichting WoonZorg Elisabeth Stift en de gemeente Kerkrade hebben de bewoners van het Stift, de bewoners van de Hammolenweg en mensen uit de politiek en maatschappelijke organisaties uitgenodigd om dit feest groots te vieren.

Het feest wordt geopend met een optreden van de Jachthoornblazers St. Hubertus uit Nieuwenhagen en John Habets zorgt tijdens de barbecue voor de muzikale omlijsting. De barbecue en alle lekkers wat daar bij hoort, wordt verzorgd door Iris en haar team: *Kwaliteit verzekerd!*

Aan alle voorwaarden is voldaan om er een supergezellige middag van te maken en de mogelijkheid tot het aanknopen van nieuwe vriendschappen en/of de huidige te versterken.

Bestuursleden stichting Woonzorg Elisabeth Stift

Sommigen kennen de bestuursleden wellicht bij naam, maar voor de meesten zijn onbekend. Bij deze: Leo Vrancken (*voorzitter*), Michel Renierkens (*secretaris*), John Franssen (*penningmeester*), Marc Hamers en Frans Driessen. Het bestuur wordt ondersteund door *bouwkundig adviseur* Ger Amkreutz.

Raad van Advies

Het bestuur van stichting WoonZorg Elisabeth Stift zorgt dat alles vlekkeloos verloopt binnen de organisatie.

Daarnaast is er nog een Raad van Advies, bestaande uit Max Kousen, Leo Jongen en Huub Wiermans.

Deze heren zijn minder bekend bij bewoners, maar vervullen met hun expertise en deskundigheid een belangrijke rol binnen de organisatie WoonZorg Elisabeth Stift.

Ze fungeren als klankbord voor het bestuur en kunnen hen met hun kennis en netwerk helpen bij het nemen van beslissingen. De adviesraad kan gevraagd of ongevraagd advies geven.

Ze bewaken mede de continuïteit van het bedrijf en kijken samen

met het bestuur hoe specifieke problemen het beste opgelost kunnen worden.

De Raad van Advies heeft in tegenstelling tot een Raad van Commissarissen geen eindverantwoordelijkheid voor het beleid.

Het bestuur van de stichting blijft dus altijd verantwoordelijk voor het te bepalen beleid.

In een van de volgende edities van 't Sjiftnuits zullen we de leden van de Raad van Advies persoonlijk aan u voorstellen.

Passend bij het jubileum gaat het bloemetje deze maand naar **Annie Possen**.

Annie is de eerste bewoonster van

WoonZorg Elisabeth Stift. Vanaf 2017 woont zij op woonlaag 2 in het prachtige appartement 'op de hoek'. Annie is niet meer zo mobiel als in 2017, maar als de gezondheid het toelaat loopt zij met haar rollator door de gangen en neemt ook deel aan activiteiten zoals de lezing van Olaf op den Kamp. Annie en het Stift horen bij elkaar. Een bloemetje is dan ook op zijn plaats.

Het Bloemetje van de Maand komt tot stand m.m.v. Bloemenhuis Westland in Kerkrade. Suggesties zijn welkom.

Bewonersraadvergadering in een notendop

Op 19 mei vond de meest recente bijeenkomst plaats van de bewonersraad van Woonzorg Elisabeth Stift. Alle bewoners worden twee keer per jaar in de gelegenheid gesteld kleinere en grotere problemen betreffende het woongenot binnen het Stift aan de orde te stellen en het bestuur van de Stichting kan relevante informatie overbrengen. Bovendien wordt van deze bijeenkomst standaard een verslag gemaakt en verspreid onder alle bewoners.

Het hoofdthema van deze bijeenkomst was dit keer informatie van onze penningmeester John Franssen over de wijze waarop de huurtarieven en servicekosten tot stand komen. De aanwezige bewoners gaven aan tevreden te zijn over deze uitleg. De bewoners hebben zoals gebruikelijk hun opmerkingen en kanttekeningen over het woongenot binnen het Stift kenbaar gemaakt. Het bestuur zal hier de komende maanden extra aandacht aan besteden.

Hompie, de hommelm

Een paar maanden geleden was hij er weer, Hompie, de hommelm.

Hij zat goed in zijn vel, liep een beetje mank, maar het leek alsof hij de winter goed had overleefd. Hompie zat zoals zo vaak, op mijn tuinstoel, genietend van het bleke voorjaarszonnetje en zichtbaar in gedachten. Hij zoemde een verdrietig deuntje.

'Hoe gaat het met je?' vroeg ik hem. Hij draaide langzaam zijn hoofd naar me toe en zei: 'Laten we het zo zeggen, ik heb betere tijden gekend.' Daarna draaide hij zijn hoofd weer om en zoemde verder. Hij heeft daar bijna een hele dag gezeten. Des avonds was hij weg en heb ik hem een paar dagen niet meer gezien.

Opeens zat hij er weer en was echt ziek. Hij wenkte me toe en vroeg of ik hem naar de bloembakken in mijn voortuintje kon brengen, een plek waar hij altijd graag had gezeten. De winter had voor hem toch te lang geduurd. Zijn onderkomen was blijkbaar te vochtig om goed te kunnen overleven. Daarnaast was zijn eerste en enige geliefde, de oude koningin, vorige week gestorven. Een leven zonder haar kon hij zich niet voorstellen.

De wijze waarop hij sprak duldde geen tegenspraak. Voorzichtig heb ik hem naar mijn voortuintje gebracht, in de bloembakken gezet en afscheid van hem genomen. Toen ik wegliep hoorde ik hem weer zoemen, het leek een minder verdrietig deuntje.

De ochtend erna was er geen gezoem meer. Hompie was dood. Ik heb hem laten zitten in zijn geliefde bloembak. Ik ben daarna nog eens gaan kijken. Hompie was nog steeds dood maar om hem heen zaten nu Onze-Lieve-Heer-beestjes en het leek alsof zij Hompies deuntje zoemden.

Hompie, de hommelm, ik heb hem behandeld als mens, met respect voor zijn wil!